

ART

L'ordre de totes les coses

En l'obra vària d'un artista hi ha uns paral·lelismes, unes constants i unes "correspondències com conspiracions"

que vehiculen formes expressives diferents però subjectes al mateix fil i a la mateixa història persona.

Acostumats al discurs de la performativa, l'actual exposició de Jordi Benito a l'Espai BM sorprèn. Re-utilitza una determinada iconografia, contextualitzada de nou, com a element conformador dels seus dibuixos, on el gest desmarca la figura del fons neutre. Després de veure les espectaculars accions, en un context lúdic-ritual de gran contingut significant, els seus treballs recents tenen un referent iconogràfic diferent, no rupturista sinó evolucionant, incloent l'element pictòric més estricte. Les grans teles-decorats -fons- teló- cavitat materna es transformen i re-interpreten a l'origen dels actuals dibuixos, amb canvis referencials i formals. Com molts **performers**, Benito combina, compagina i inter-complementa el seu treball més en directe, més d'instal·lacions i entorns, amb el treball d'artista damunt del suport. Com a la Weltanschauung pre-cartesiana, les dues pràctiques s'emmirallen continuament, sense saber quina és l'origen i quina el fruit, quina el mirall i quina el reflex. Ara, el mirall més rebel se'ns ofereix com un aspecte eminentment gràfic./Manel Clot i Gendra.